

тійно перемішуючи варять 2-4 хв. і доводять її до густої консистенції. Після остигання до каші додають 5-6 крапель соняшникової олії. Далі розминають руками до утворення однорідної маси.

«Бовтушка»: для її приготування використовують білок курячого яйця, в який додають будь-яке борошно. Розмішують до утворення густої клейкої маси і тонкою паличкою намотують її на гачок. Інколи додають в білок 2-3 краплі анісу. Така наживка ефективна як влітку, так і взимку.

Пшенична каша: на один стакан пшона потрібно два стакани води. Кашу при постійному перемішуванні варити в невеликій посудині доти, доки випарується більша частина води, а каша набуде в'язкості (при якій можна перемішувати з зусиллям). В готову кашу додають чайну ложку соняшникової олії.

Горохова каша: взяти стакан гороху, залити його водою і додати чайну ложку питної соди. Все залишити на три доби, після чого в тій же воді горох варять. Варити потрібно не до повної готовності, щоб він не розсвалювався.

Наживка з огірка: за п'ять днів до наміченої рибалки, насіння огірка загортають у зволожену ганчірку [1]. Після набухання на ніч його заливають соняшниковою олією. На одну рибалку достатньо приготувати 30-50 насінин.

Крім наживок є ще досить ефективні методи приманювання густери. На зимовій рибалці часто використовують «акваріум». Для цього беруть 1,5-2 л прозору пластикову пляшку, заповнюють її водою з лунки і впускають в неї 2-3 невеликі за розміром густирки. До пляшки прив'язують шнур і опускають пляшку з рибою в лунку. Поряд з цією лункою роблять ще декілька і ловлять рибу.

Не секрет, що деяка риба, в тому числі й густира, полюбляє приманку, яку обробили камфорним маслом, розведеним на спирті. Більш ефективно ця ароматична принада діє весною.

Влітку вона часто попадається вночі під час лову на донку ляща. Проте, її не можна назвати нічним видом, як, наприклад, сома, ляща, крупного коропа. Та все ж густера і лящ – це добрі сусіди, через що їх і плутають під час нічного лову.

Інколи малодосвідчені рибалки використовують густеру в якості живця на хижу рибу, але живець з неї малоефективний, оскільки швидко гине.

Література

1. Даниленко Л.Д. Літня рибалка. «Полтавський літератор». 1999, – 124 с.
2. Карпенко С.И. Моя наживка. «Ритол-классик», 2006. – 181 с.

ОСОБЛИВОСТІ ЛЮБИТЕЛЬСЬКОГО ЛОВУ КРАСНОПІРКИ SCARDINIUS ENYTHNOPHTHALMUS L. У ПОНИЗЗІ Р.ВОРСКЛА

*Попельнюх В.В., Кияшко В.В.
Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка*

Взимку краснопірка малоактивна і ловиться рідко. Навесні розпочинають її ловити як тільки зійде лід і ледь пригріє сонце. Стартом для лову

вважається березень-квітень.

При прогріванні води до 14-16°C, краснопірка йде на нерест. У цей період вона не ловиться і відновлює свою активність лише з середини червня. За народними прикметами, краснопірка добре клює, коли зацвітає горобина і повітря заповнюють комахи.

Краснопірка не любить чистої проточної води, тому здебільшого мешкає в заливах на мілководдях серед водоростей, де її й ловлять у так званих «вікнах». Ловлять цю рибу як у звичайний спосіб – поплавковою вудкою, так і нахлистом. Вудку використовують довжиною 4-5м, ліску діаметром 0,15-0,25мм, гачок №3-6 та паличкоподібний поплавок середнього розміру. Відстань від гачка до грузила повинна становити близько 7-8 см.

Наживкою для лову цього виду використовують перегнійного черв'яка (переривають навпіл чи на шматочки), хліб, комах та їх личинок, розпарені зерна злаків, тісто тощо.

Весною краснопірка добре ловиться у такій спосіб: на поплавкову вудку лаштуються вищезгадані снасті, окрім гачка. Замість нього прив'язують мормишку (гачок з різноманітним за формою та кольором тілом) місяцеподібної форми червоного кольору. У якості наживки надівають кінчик перегнійного черв'яка. Глибину виставляють близько 3-7 см від дна до наживки. Гачок з наживкою закидають у вільні місця серед рослинності – «вікна». Хапає наживку швидко, відводячи злегка притоплений поплавок вбік.

Для принади успішно використовують запарену макуху з висівками. Суміш повинна бути крихкою та свіжою і легкорозчинною при контакті з водою.

Влітку краснопірку частіше ловлять у товщі води.

ДИНАМІКА ЧИСЕЛЬНОСТІ СУДАКА *LUCIOPERCA LUCIOPERCA L.* НА ТЕРИТОРІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО ЛАНДШАФТНОГО ПАРКУ «НИЖНЬОВОРСКЛЯНСЬКИЙ»

Попельнюх В.В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г.Короленка

Судак відноситься до так званої промислової групи видів риб. За своїми смаковими якостями належить до цінних видів, але його чисельність є досить нестабільною і потребує особливого контролю.

Матеріалом для даної публікації слугували дані біологічного обґрунтування прогнозу вилування водних ресурсів у Київському, Канівському, Кременчуцькому, Дніпродзержинському, Каховському водосховищах та Дніпрово-Бузькій естуарній системі, робочих програм з наукової тематики – «Вивчення механізмів функціонування біогеоценозів внутрішніх водних об'єктів України загальнодержавного значення» та дані наукового відлову риби у нерестовий період 2009 р. науковцями Інституту рибного господарства УААН на території РЛП «Нижньоворсклянський». Крім того, нами проаналізовані журнали реєстрації відлову водних живих ресурсів користувачами на Дніпродзержинському водосховищі, у тому числі на території РЛП «Нижньоворсклянський» за 2005-2009 рр.

Після значного спаду в промислових уловах судака в 1996-2000